

Wim Verheyen, 8 juni 2010 Elias ' Ride

Gisteren eindelijk de Elias'Ride tot een goed einde gebracht. Eindelijk, want twee eerdere pogingen waren door regen voortijdig gestrand. Aangezien ons Sabine goed weer voorspelde was het dus het moment. Ik ben vertrokken aan de sporthal van Stavelot. Op die manier had ik na 178km een eigen bevoorradingspost. Of in geval van uitputting instappen en naar huis rijden...

De eerste klim van de dag was de Côte d'Amérmont. Deze kende ik van Tilf-Bastogne-Tilf als een pittig klim en blijktbaar is 'm er niet platter op geworden. Maar als benenopwarmer ideaal materiaal want de volgende klimmen volgden elkaar gemakkelijk op. Zelfs Sur Le Thier (een beetje steiler en je kunt het asfalt kussen) vrij vlot verteerd.

Het eerste moeilijke moment kwam op de Rue de Steppe. Vlak ervoor plat gereden in de afdaling, wat sowieso al een moraal-killer is, en vervolgens die klim... Verstand op nul en rustig blijven bollen dan maar. Op de klim naar en de afdaling na de Hoge Venen toch wat kunnen bekomen (ondanks wegwerkzaamheden in Cockaifagne: over +/- 1km geen wegdek!).

Op die manier kwam ik terug in Stavelot aan de auto. Na vullen van de bidons (mmm, warm water) en de maag (mmm, kouwe spaghetti) vol goede moed de laatste lus aangevat. Halverwege de Stockue was die goede moed echter al opgebruikt. Sleurend en harkend dan maar de bergjes over. Op de Tier de la Cognée, met z'n onverharde stukken, veel goesting gehad om af te stappen. Maar wandelen met koersschoenen is op zo'n keien geen optie: stoempen dan maar!

Uiteindelijk na 12u 48min (12u12min rijtijd + 36 min stilstand) aangekomen in Stavelot. Ik heb gereden met koersfiets met een triple crankstel (kleinste verzet 30-25). Daar ben ik overal mee opgeraakt hoewel een extra tandje af en toe welkom was geweest. Voorts zou ik ook opteren om spd-pedalen te monteren ipv spd-sl, om eventueel te kunnen wandelen.